

۱- سەرى؛ سەرى

جارى وا لەناو دەقى بەيتەكان، پەنگە تاقمى
وشە ھەبن كە مانا كەيان لە وشەنامەكاندا
نەھاتبى، يان مانا كەى بەو جۆرەى پىويستە،
پراوپر مەبەست نەگەيەنيت، ھەر بۆيە زەرورە
ئاوپريان لى بدرىتەو ۋ بەدواداچوونيان بۆ بكرى
تا مانايەكى پر بە پىستيان بۆ ۋەدۆزى و
لەپال ماناكانى ترى وشە، ئەو مانا تازانەش
دەستنيشان بكرىن. وشەى «سەرى؛ سەرى»
لەم وشانەيە كە بەپىي خويندنەو ۋەى بەيتەكان،
ماناي كەمتر بىستراوى لى ۋەردەگىرى.
بەپىي ئەو نمونانەى خوارەو ۋە لە بەيتى لاس
ۋ خەزال، وشەى «سەرى؛ سەرى» ماناي
«ماو؛ ماو» دەدا:

* دەبىي بىيە دوو جواب و سوابى خەزالى
شۆپى، سەرى سى پۇژانە لە كن خانزادى
ھەرىرى، بە كارەكەرى كەتبيە (لاس و خەزال،
۲۰۱۱، ۷۱).

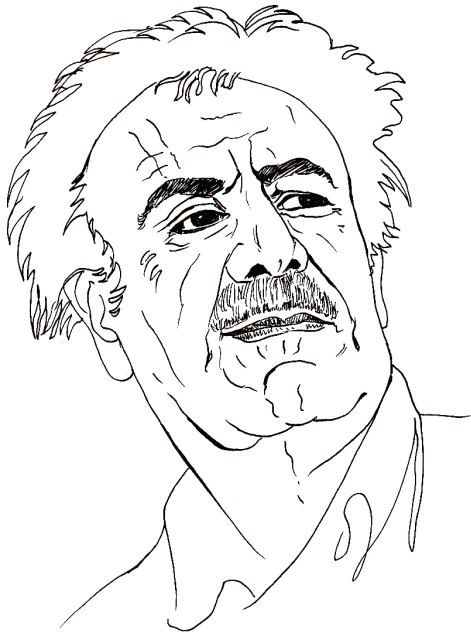
* بلى سەرى چەند پۇژى دىكە شۆپەسوارەكەى
شارەزورى لە بۆ كاكە ۋەيسى و سووناسكيان
دېتە مەيدانى (پيشوو، ۲۰۱۱، ۷۶).

* نەيدەزانى ئەو جۆتەسوارە خانزادى ھەرىر
بەگىيە. سەرى چەند پۇژانە قاسيدن، قاسيدن
لە بۆ كاكە لاسى كوپى ئەحمەد بەگىيە
(پيشوو، ۲۰۱۱، ۸۶).

* سەرى نۆ پۇژانە لە شارەزورى بەپى
كەتيمە لەبۆ خزمەت خەزالى شۆپى مەلا

شەش خال لەسەر لاس و خەزال (*)

فەرمانەرز ئاخابەيگى
(يەزد)

هه ژار

* قەدى گەلەك باریكە، كەمبەرەكى زیوی تیدا ختم كرديیه. لەبەرە خۆی كرديیه كراسەكى مەلەسى دەنك هەنارییه، كەوتیەكى بپسەیییه. دوگمە و قەیتان و تەوریزە و یاقووت و بەربەنە و خاشخاش و خپخال و بازن و بەریازن و بنكەوشەى لە خۆی باركرديیه. دوو جۆتە بسكى تۆپى بەردایتەوه، سەرى ئەوان بسكان، لە بن گۆی كەمبەرەى دەركرديیه. لۆیه پێی دەلین خەزالیە شۆپى كیژى مەلا نەبییه (لاس و خەزال، ۲۰۱۱، ۱۲).

* مامە دەرویش عەلییه، مەحتى جوانیى خەزالیى لەبۆ كرديیه: بەژنى دارى سوسنییه، گەردەنى سوسنى كۆسرەتییه، مەمكى هەردووكى سیوی پۆستەم بەگییه، پەنجەى دەتگۆت بەفرى یەك شەوییه، سینگی دەتگۆت بەفرى سەردەشتییه، قەدى گەلەك ناسك و باریكە كەمبەرەكى بیست و چار گۆی لە زیوی تیدا ختم كرديیه، چل و چار دوگمەى

نەبییه (پیشوو، ۲۰۱۱، ۹۹).

* دەیگۆ دەستی خۆت باوى ناو دەستی خەزالی مەلا نەبییه. سەرى چەند پۆژانە بەژن و بالای تووم تیر نەدیتییه (پیشوو، ۲۰۱۱، ۱۰۲).

لە هەنبانەبۆرینەدا چوار مانا بۆ وشەى «سەرى» هاتوو: ۱- تۆبە ۲- پاژ ۳- كۆمەل، ئاژاوه ۴- یەك بن، سەلك (هەنبانەبۆرینە: ۴۴۶). لە فەرھەنگى گىوى موكریانى، بۆ وشەى «سەرى»، مانای دیدەنى و بۆ «سەرى»، باكور توومار كراوه (گىوى: ۱۹۹۹: ۵۷۹). لە (فەرھەنگى خالدا، وشەى «سەرە» بە سى مانا هاتوو: ۱- نۆرە ۲- مەردوومى نە زۆر گەنج و نە زۆر پیر ۳- گای سەرپەر (خال: ۲۰۰۵: ۲۷۴).

وەكى دەببیرى ئەو مانایانە، هیچ كام ناتوان مانای «ماوه» ببەخشن؛ كەوابوو دەكرى بلێین «ماوه»، مانایەكى ترە لەپال ماناكانى تر بۆ وشەى «سەرى؛ سەرى»، كە بە یارمەتى بەیتەكان پارێزراوه.

۴- شۆپ؛ شۆپى

یەكێك لەو وشانەى كە لە بەیتى لاس و خەزال دا زۆر دووپات بووتەوه، وشەى «شۆپ، شۆپى» یە، كە وەك ئاوهلناو بۆ خەزال بەكارهاتوو. ئەم وشەیه لەگەڵ ئەوهى كە ناوبەناو جۆرێك رپتم و موسیقا بە دەقەكە دەبەخشى، لەناو فەزای بەیتەكەشدا حالەتێكى پۆمانتیک بەدى دینى، لەم دەقەى كە من لێرەدا نمونەم لى هیناوتەوه، لە دوو شوپندا، بە هۆى ناویلپنانى خەزال بە «خەزالیە شۆپ؛ خەزالیە شۆپى»، ئاماژە كراوه كە هەر دووكیان، یەك مانا دەگرنەوه، نمونەكان:

له كويىن بوپسەيى بەستىيە، دەھاتە خورايى
بەسەر دامەننىيە، كراسى تەنكى دەنك شەرىبەتى
و ھەنارىيە، دوو بسكى شۆپى زەردى گەلەك
دریژى پىوھ بوو، سەرى ئەو بسكانە لە
بن گويى كەمبەرەى خويان دەرکردىيە، لۆيە
پىي دەلەين خەزالى شۆپى مەزن مەلا نەبىيە
(پيشوو، ۲۰۱۱، ۲۲).

بۆ ئاشنايى زياتر، سى نمونەى دىكە لە
دەقى بەيتى لاس و خەزال دىنينەو كە تىيدا
ئەم پىكەتە (ترکيب)؛ واتە «خەزالە شۆپى»
بەكار ھاتوو:

(۱) ئاي لە من خانەویرانى، ئاي لە من
سەرگەردانى، كەس نىيە جوابەكى بداتە بەژنى
خەزالە شۆپى، بىتن دەستەكى بە بازن، قامكەكى
بە ئەنگوستىلە، دابنىتە بن سەرى كاكە لاسى
ئەحمەد بەگى شارەزورى، ئەوشۆكە لە لاي
دیوھاننى (پيشوو، ۲۰۱۱، ۲۵).

(۲) كاكە لاس دەستى بە بەندان كردييە،
بەبى ناچارەبىيە. دەيگۆ، خۆزگە بە خۆزیداران،
دارەك بوومايە لە دارى بىيە، شىن بووبوومايى،
سەرم بگەيشتايە عاسمانى، بنم بگەيشتابووايە
سەر عەرزىيە. ئەمن دۆم بيانپىيوومايە
بە حوكمى شار و تەوشىيە. بيانكرديمايە
تەشىەكى جوانى دۆمانىيە. سبىانان و ئىواران،
خەزالە شۆپى مەلانەبىيە مەرەزى پى برىستمايى
بە دەستىيە، بە كەيفى دلایە... (پيشوو،
۲۰۱۱، ۳۹).

(۳) دەيگۆ، خەزالە شۆپى بە قورىان بى،
لاسى ئەحمەد بەگىيە، گەلەك بەعەزىت
نەكوشى جۆتە شەمامە و شەمامەى پۆستەم
بەگىيە (پيشوو، ۲۰۱۱، ۱۰۱).

لە «مەنزومەى لاس و خەزال» دا، گەردەوھەكۆيى
قادر فەتاحى قازى، بەم جۆرەى سەرەوھ،

ھۆى وەسفى خەزالى بە شۆپى، بە دەستەوھ
نەداوھ:

* چەلەنگى گوارە زىپ، بە من دەلەين: خەزال
و خەزالە شۆپى مەلا نەبىيە (منظومە لاس و
خزال، ۱۳۷۹، ۱۰۷).

* [لاس دەلەين] لەبەر بەندۆكانت مەرم ئەگەر
لە پشەتوھ تىكھالان دەگەل زنجىرەى زولفان
وھكوو رەشەپىحانە و قۆپەنى پىرە لاولاوى
(منظومە لاس و خزال، ۱۳۷۹، ۲۰).

وھك دەبىنين ئەم نمونانەى سەرەوھ، زياتر
ھۆى بەكارھىنانى ئاوەلناوى «شۆپى» بۆ
خەزال شى دەكەنەوھ؛ واتە ھىندى تاييەتەندى
كە رىگە دەدەن ئەو ئاوەلناوھ لەپال ناويك
پىك بەكوئى، دەبى ئەوھش لە بىرنەكرىت
وشەى «شۆپى»، ماناى سەرەخۆشى ھەيە؛
لە فەرھەنگى ھەنباھەبۆرىنەدا، سى ماناى بۆ
تۆمار كراوھ: ۱- داھىلراو (فروھشتە) ۲- جوان
چاك: شۆپەژن ۳- كارامە و چالاک: شۆپەسوار.
(ھەنباھەبۆرىنە: ۱۳۶۹: ۴۷۶). ھەژار، لەم
چوارىنەيەدا بەجوانى وشەى «شۆپى» بەماناى
«جوان چاك و داھىلراو» بەكار ھىناوھ:

بەژن شۆپ و كەزى شۆپ و خەزىم شۆپ
سەرەوشۆپم دەكەن سەرشۆپ بەرەو گۆپ
ھەژار و خوار و لەش بىمار و دلدار
دەبا وام لى بى، مافى خۆمە ھەى گۆپا
(خەييام، ۱۳۷۰: ۹۵).

۳- پىسپۆپ: وشەيەكى بەرفراوانكراو
لە ھەنباھەبۆرىنەدا، بۆ وشەى «پىسپۆپ»،
دوو مانا نووسراوھ: ۱. زانا لە پەزناسىندا
(گوسفندشناس) ۲. چازان و لىزانى كار؛ خبىر
و كاردان (ھەنباھەبۆرىنە: ۱۳۶۹: ۱۰۸). لە
فەرھەنگى خال، ماناى وشەى «پىسپۆپ» بەم

جۆره هاتوو: ئاژالداريکه که له بهسه رکردنه وه و ناسينه وهی ئاژه لدا زۆر وریا و شارهزا بی. که سیکه له کاریکدا زۆر بزبان بی (خال: ۲۰۰۵: ۷۰). له فهرهنگی گیوی موکریان، وشه ی «پسپۆر» زیاتر شی کراوه ته وه: په چه له کناس، کاردار، زۆرزان، زۆرزان، ئاژالداريکه، که له بهسه رکردنه وه و ناسينه وهی ئاژالاندا زۆر لیها توو و شارهزا بی به پایه ییکی و مه پکی گوم بوو بی که چند زگ و زای کرد بی به هوی دروشم و نیشانه کانییه وه بیچوه که ی ده ناسنه وه (گیوی: ۱۹۹۹: ۱۷۶). فهرهنگی گیوی موکریان، به دوا ی مانای وشه ی «پسپۆر» دا، وشه ی «پسپۆری و پسپۆریتی» مانا کردووه ته وه: «پسپۆری»: په گه زناسی، په چه له کناسی. پسپۆری گیایان: گیاناسی. پسپۆری ده رمانان: ده رمانان ناسی. پسپۆری مه ران: مه رناسی. «پسپۆریتی»: په گه زناسی، په چه له کناسی (پیشوو: ۱۷۶).

له کوی ئه م مانایانه که بۆ «پسپۆر» له وشه نامه کاندان نووسراوه، هه موویان به جۆری ئاماژه یان به که سێ داوه که له بواری په زناسی، شارهزا و لیزان بی، مه بهست له هینانه وهی ئه م وشه یه ئه وه بوو که به وردبوونه وه له و چند دیره ی به یی لاس و خه زال، که ده لئ: خه زالیش کابانی مالئیه، تاقه کیژی بابیه. یه ک برای هیه له داک و بابیه، ئه ویش ناوی محمه ده، به ویش ده لئ پسپۆری شوانانه، هه موو پۆژی له گه ل نۆ شوانان ده چیه وه ده ری به ته مامیه / محمه دی براشم پسپۆره، گه له ک ماندیه. به پۆژ له ده شتییه له لای زۆری ئه وه تا خوی لی که تییه» (لاس و خه زال، ۲۰۱۱، ۴۴، ۳۱)؛ هه روه ها به تیینی له کهش و فه زای به یته که، که ئه م وشه یه ی

تیدا به کار هاتوو، واده رده که وی که له زوودا، ئه م وشه یه ته نیا بۆ که سێ به کار هاتوو که شارهزایی (تخصص) له بواری «په زناسی» دا هه بووه، پاشان به ره به ره ئه م وشه یه به رفراوانی (توسع) به خۆه بینیه و به هه ر کهس که له بواریکدا لیزان بی، به پسپۆری ئه م بواره ناو دیر کراوه.

۴- ژماره ی نه ستوون و دیره گ وه ک «هیم»

له کتیبی کورد له سه فه رنامه کاندان، سه ره پای باس له هۆکاره کانی شیوه ژیا نی خیله کیی کورد، له مه پ چۆنیه تی خیه وت و په نگ و ژماره ی نه ستوونه کانی خیه وتیش هه ر شیکاری کراوه که چون لی ره دا پیه ون دی به سه ر باسه که وه هیه، به شیک دینینه وه:

«ئه ندازه ی خیه وت، هاو پیه ون له گه ل ژماره ی ئه نداسی بنه ماله بووه. چادری سه رۆکی ئیلی مه نگور، با پیرئاغا، به درێژایی سیزده گه ز، گه وره ترین خیه وتیک بووه که دئ مۆرگان دیتویه (فیلبیرگ، ۱۳۷۲: ۱۵۳). له پال ئه وه ی خیه وتی سه رۆکی ئیل، گه وره تر له خیه وته کانی تر بووه، په نگه که شی واته سپی، له گه ل خیه وته کانی تر، جیاواز بووه (که لانتیه ری، ۱۳۴۵: ۲۷). ژماره ی نه ستوونه کانی خیه وت جیاواز بوون؛ ئه فه ندی بایه زیدی، خیه وتی کوردی خاوه ن دوو تا نۆ نه ستوونه ک زانیوه که ژماره ی نه ستوونه کان، دۆخی مالیی (دارایی) خاوه ن خیه وته که ی نیشان داوه؛ بۆ وینه خیه وتی فه قیر دوو تا چوار نه ستوونه کی هه بووه، مامنا وه ندی پینچ تا هه وت نه ستوونه ک، ده وله مند و سه رۆک، نۆ نه ستوونه ک (ئه فه ندی، ۱۳۶۹: ۱۷۹)»

(ئاغابه یگی، ۱۳۹۴: ۱۰۹-۱۱۶).

له ناو به یی لاس و خه زالیش دا - وه ک له م

نمونانهی خواره وه ده بینرئ _ هه م به ژماره ی
ئوستون و دیره گی سه ردارعیل ناماژه کراوه،
هه م به په نگاوپه نگی خیهوت، نمونه کان:

* ده یگژ ئه و په شماله ی له سه ر بیست و پینچ
دیره گانه، ئه وه په شمالی مالئ تاغا مه زن مه لا
نه بییه . دوازه ی دیوه خانه، سیزده شیان له بق
مالئ داپرییه (لاس و خه زال، ۲۰۱۱، ۳۱).

* ئه و بیست و پینچ ئه ستونده له
خاسه په نگیته، ئه و په شماله بیست و چار
تهخته یه، به کاره مووی به بی قه دیدیه . چل و چار
پرسته ی لئ قه یم کرایه هه مووی له خاسه په نگی
و له ناوریشمئ ته ورزییه، په شمالئ مالئ مه لا
نه بییه، له ناو حه فسه ت په شمالان جوانه و
دیاره، قه ت تاکی نییه (پیشوو، ۲۰۱۱، ۴۱).

* [لاس] خیهوتی په نگاوپه نگی و نان و
خواره مه نیی حه فت شه و و حه فت پوژی له گه ل
خوی هه لگرتییه (پیشوو، ۲۰۱۱، ۷۲).

* [لاس] له بن خیهوتی په نگاوپه نگی ده که ت
به بی هوشییه (پیشوو، ۲۰۱۱، ۷۴).

له ده قی لاس و خه زال گرده وکزیی فه تاحی
قازیش، ئه م بابه ته هاتوه: چادریکیان بق
[لاس] هه لداپوو، له سه ر هه شتا ئه نگوسته کی
سه ر به ئه لماس ده سوورا... (منظومه لاس و
خزال، ۱۳۷۹، ۶۲). جیی ناماژه یه که جاری وا
ئه نگوسته کی چادر به هوی هاتنی میوانی خاوه ن
شکو زیاد کراوه: بیست و دوو ئه نگوسته کی زیاد ی
وه بهر چادر بده ن به ده ستوری شاهانه / ئه و
سواره ی بانگیشتنم کردوه و ئه گه ر له من
بوته وه به میوانه / ئه من نه مدیوه، بیستومه
به پئ و شوینی ده لئی ویسپی که نه انه (منظومه
لاس و خزال، ۱۳۷۹، ۲۰).

۵- چارشئو سووراندن، چارشئو له خق هالاندن

وهک هیمایه ک بق «ئهرئ»

کاتئ میرحوسئنی باله کی (باوکی لاس)
عاشقی سوسه ن کچی قادریه گ ده بی، پوژئیک
ده بیته میوانی قادریه گ و ئه م نه هیئیه ی دلئ
له لا ده درکئنی. قادریه گیش ده لئ: ئه گه ر
کچه که م پازی بی، من قسه م نییه، جا بق
ئه وه ی بزائن سوسه ن میردی پی ده کا، یان نا،
مه جلیسئک پئک دئین. ده لئین ئه گه ر سوسه ن
هاته مه جلیس و چارشئوه که ی سووراند و پشتی
کرد له جه ماعت، ئه وه پازییه میردی پی
بکا، به لام ئه گه ر پاره ستا و وه رنه سوورا، پی
خوش نییه میردی پی بکا. به شئک له ده قی
به یته که:

* هاته ژوورئ، لئیان پرسی، کوتیان:
ئه گه ر میردی پی ده که ی، پئمان بلئ، ئه گه ر
میردی پی ناکی خاترجه ممان که: ئه بروی
دلئ پیوا ی ده گه زئ/ وهک تووله نه مام دایم
ده له رزئ/ که سئک بیبئنی به ژنی ده ته زئ.
جا عافره ته که چاوی به میرحوسئین که وت،
ده ستبه جئ سوورا و چارشئوه که ی له خوی
هالاند. له چه پله یان دا و کوتیان: پیرؤز بی.
لئیان ماره کرد (منظومه لاس و خزال، ۱۳۷۹،
۱۰۹).

وهک له و نمونه یه ی سه ره وه ده بینرئ،
«چارشئو سووراندن؛ له خق هالاندن» هیمایه ک
بووه بق ده برپینی وه لامی ئهرئ، یان نا له
لایه ن ئافره ته وه، که ئایا میرد به خوازبئنیکه ر
ده کا، یان نا؟

۶- زینی ئاوئنه دار

بابه تئکی تر که وهک خالیکی سه رنچراکئیش
ده توانین ناماژه ی پی بده ین «زینی ئاوئنه دار»-
ئه م بابه ته ده سه لمئنی که کورد له بواری

ترجمه و تعلیق و ضمائم از: عزیز محمدپور
 دانشبندی، چ اول، بی‌جا: بی‌نا.
 (۲) ناغابه‌یگی، فه‌رام‌رز (۱۳۹۴)، کورد
 له سه‌فه‌رنامه‌کاندا: کورده‌کانی ئیران، له
 سه‌رده‌می سه‌فه‌وییه‌وه تا کۆتایی په‌هله‌وی، چ
 یه‌که‌م، سنندج، علمی کالج.
 (۳) به‌یتی لاس و خه‌زال (۲۰۱۱)، ئاماده‌کردنی:
 عه‌بدولله‌تیف عه‌بدولمه‌جید گولی، چ یه‌که‌م،
 هه‌ولیر، ئاراس.
 (۴) خال، شیخ محمه‌د (۲۰۰۵)، فه‌ره‌نگی
 خال، چ دووه‌م، هه‌ولیر، ئاراس.
 (۵) خه‌بیام (۱۳۷۰)، خه‌بیام به‌ کوردی،
 وه‌رگی‌پراوی هه‌ژار، تهران، سروش.
 (۶) شرف‌کندی، عبدالرحمن (۱۳۶۹)، هه‌نبانه
 بۆرینه: فه‌رنگ کردی - فارسی هه‌ژار، چ اول،
 تهران، سروش.
 (۷) فتاحی قاضی، قادر (۱۳۷۹)، منظومه‌ی
 کردی لاس و خزال، تبریز، انتشارات دانشگاه
 تبریز.
 (۸) فیلیبرگ، س.ج (۱۳۷۲)، سیاه‌چادر مسکن
 کوچ‌نشینان و نیمه‌کوچ‌نشینان جهان در پویه‌ی
 تاریخ، ترجمه‌ی اصغر کریمی، چ اول، مشهد،
 معاونت فرهنگی آستان قدس رضوی.
 (۹) کلانتیری، منوچهر (۱۳۴۵)، ایل میلان،
 مجله‌ی هنر و مردم، تهران، شماره ۴۳.
 (۱۰) گیوی، موکریانی (۱۹۹۹)، فه‌ره‌نگی
 کوردستان، چ یه‌که‌م، هه‌ولیر، ئاراس.

ئه‌سپ و سواری و که‌ره‌سته‌ی پتویست چهند
 وردبین بووه که تانته بۆ زینی ئه‌سه‌په‌که‌ی
 ئاوینه‌ی دابین کردووه. زینی ئاوینه‌دار له
 به‌یتی لاس و خه‌زال دا، به‌م جۆره هاتووه:
 چار ئاوینه‌ی مه‌په‌پی سابلاغی له هه‌ر چار
 کناری زینی قه‌یم کردییه، لۆ ئه‌وه‌ی بزانی
 کۆ له پشتی ده‌پوا و کۆ پێشی هاتییه (لاس
 و خه‌زال، ۲۰۱۱، ۷۹). له‌م بڕه‌گه‌یه‌ی سه‌ره‌وه،
 هاوکات به‌ چوار خال ئامازه‌ دراوه:
 ۱- جۆر، واته‌ جنسی ئاوینه، که مه‌په‌پی
 بووه، په‌نگه له جۆریک به‌ردی مه‌په‌پی
 سازکرایت که پاش ساف و سۆل کردن وه‌ک
 ئاوینه‌ی لۆ ده‌هات.
 ۲- شوینی سازدانی ئاوینه‌که، که سابلاغ
 بووه.
 ۳- جیگه‌ی لێنانی ئاوینه‌کان که له چوارکه‌ناری
 زین قایم کراون.
 ۴- هۆی به‌کاره‌ینان: بۆ ئه‌وه‌ی سوار بزانی
 له ده‌روپشتی کۆ دۆ و ده‌پوا، به‌م پێیه زینی
 ئاوینه‌دار که لێره‌دا تیشکمان خسته‌سه‌ر، له
 ناوچه‌ی کورده‌واری ده‌سکریدیکی تاییه‌ت بووه
 که به‌یارمه‌تی ئه‌م به‌یته پارێزراوه و وه‌ک
 به‌لگه‌یه‌ک بۆمان به‌جۆر ماوه.
 * تێبینی: له‌م وتاره‌دا، وه‌ک ده‌قی سه‌ره‌کی،
 که‌ک له‌ کتێبی «لاس و خه‌زال» وه‌رگیراوه له
 ئاماده‌کردنی عه‌بدولله‌تیف عه‌بدولمه‌جید گولی.

سه‌رچاوه‌کان:

(۱) افندی‌بایزیدی، محمود (۱۳۶۹)، آداب و
 رسوم کردان، به‌سعی و اهتمام شریک‌شناس
 مشهور روس الکساندر ژابا، با نظریات، مقدمه و
 مؤخره‌ی استاد عبدالرحمن شرف‌کندی «هه‌ژار».